

Výlet ČKA

Již podeváté pořádá Česká křesťanská akademie v Rožmitále p. Tř. a Hvoždanech květnový výlet. Tentokrát vyrazíme za historií, tajnostmi a kouzlem města Lnáře. Průvodcem bude pracovník turistického a informačního centra ve Lnářích, pan Mgr. Vladimír Červenka. Začátek exkurse je ve 13.00 hod. u kostela bývalého augustiniánského kláštera ve Lnářích, kde bude následovat první prohlídka. Poté shlédneme unikátní hrázdné stavby na Annabergu a kapli sv. Anny. Posléze navštívíme i barokní „nový“ lnářský zámek s jeho freskami. Na zakončení se plánuje piknik u rybníka Hubenov. V případě nepříznivého počasí bude výlet zakončen v oblíbených blatenských cukrárnách. Akci je možno absolvovat jak v autě tak i na kole. Informace poskytnete pan Zdeněk Váral tel. 728 476 036 nebo paní Jana Brotánková 603 223 851.

Pozvání na zájezd

V sobotu 12. června 2010 se uskuteční ve spolupráci MO KDU-ČSL a farnosti autobusový zájezd s tímto programem: mše svatá v klášterním kostele v Plasích a prohlídka tohoto někdejšího cisterciáckého kláštera (mistrovské dílo barokního architekta Santiniho). Mariánská Týnice – barokní poutní místo, kostel opět od Santiniho. Vodní hrad Švihov – unikátně dochovaná pozdně gotická pevnost. Klatovy – katakomby s mumiiemi. Na závěr možnost posezení v restauraci. Odjezd se plánuje v 6.00 a návrat kolem 18.30 hod. Cena jízdného bude kolem 300 Kč na osobu, děti do 15 let zdarma. Vstupné si každý hradí sám. Závazné přihlášky a úhradu jízdného přijímá paní Jaroslava Lišková, tel. 728 241 715

Dětská vikariátní pouť

V sobotu 22. května se koná v Nepomuku u Plzně dětská pouť vikariátů Nepomuk a Sušice. Tématem je „Svatá rodina na pouti“. V 10.00 hod. začne mše sv. Po obědě z vlastních zásob poté od 12.30 hod. následují hry a soutěže pro rodinné týmy. Zakončení je plánováno na 15.00 hod. Z naší farnosti pojede na pouť autobus. Srdečně zveme děti i jejich rodiče. Bližší informace podá paní katechetka Hochmutová, u níž je také třeba se co nejdříve přihlásit.

Poděkování

Při vyzvánění ke Gloria na Zelený čtvrtek upadlo srdce velkého zvonu ve Starém Rožmitále. Vzhledem k tomu, že právě v tento den zvony tak zvané „odlétají do Říma“ a přes Velký pátek mlčí, nebylo to celkem nápadné. Přesto tuto skutečnost zjistil náš „levita“ Jiří Matějka a postaral se během Bílé soboty společně s panem Muchnou o náročnou opravu, takže zvon už večer při Gloria velikonoční vigílie opět vyzváněl. Za tuto celkem nenápadnou, ale důležitou opravu oběma velice děkuji. Podobně si zaslouží dík i pan Josef Hořejší ml., který se ujal cidění svícňů a dalších liturgických předmětů v našem farním kostele. Kropenka, kadidelnice a další bohoslužebné „nástroje“ nyní vypadají jako nové, díky jeho trpělivé a pečlivé práci. Pán Bůh zaplať.

Úmysly mší svatých od 25. dubna do 8. května 2010

Ranní mše sv.

R: Ne 8.15 hod.

m: Čt 8.30 hod.

Večerní mše sv.

M: Út, St, Pá, So 18.00 hod.

R - farní kostel Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále

m - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí

M - městský kostel sv. Jana Nep. na náměstí

Po 26.4.	mše sv. není	Po 3.5.	mše sv. není
Út 27.4.	Za Marii Kašparovou, rodiče, sourozence a celý rod	Út 4.5.	Za rodinu Pavlačkovu a Norkovu a celý rod
St 28.4.	Za Františka Vyvlečku	St 5.5.	Za Vlad. Staňka, bratry, rodiče, živé i mrtvé členy rodu a za Jos. Ptáčka
Čt 29.4. m 8.30 !!!	Za Vladimíra Bartoška, jeho rodiče, za manžele Kafkovy a celý rod	Čt 6.5. m 8.30!!!	Za rodinu Pavlačkovu a Norkovu a celý rod
Pá 30.4.	Za rodinu Hulmanovu a Miklovičovu a celý rod	Pá 7.5.	Za Marii Trčkovou, rodiče Trčkovy a Stanických, bratra Adolfa a d. v o.
So 1.5.	Za Václava a Barboru Vachatovy, Jarmilu a Františka Liškovy	So 8.5.	Za Marii Hochmutovou a celý rod Hochmutových
Ne 2.5.	Za farnosti	Ne 9.5.	Za farnosti

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem ☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je ve středu 5.5. 2010. Redakce: P. Ivo Prokop, Ivana Hoyerová Zpravodaj a jiné informace najdete i na internetových stránkách: www.localizations.cz/rozmital

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 6 Ročník VII

25. dubna 2010

Vzhledem k úmrtí pana kardinála Špidlíka přetiskujeme jeho velikonoční promluvu z Vatikánského rozhlasu. Téměř poslední slova pana kardinála pak zněla:

„Celý život jsem hledal Ježíšovu tvář, a nyní jsem šťastný a klidný, protože odcházím, abych Ho uviděl.“

Zmrtvýchvstání – výraz křesťanské naděje

Tomáš kardinál Špidlík

Vypravuje se žert o tzv. superprogresivních teozích. Měli se sejít na tajném místě a promluvit si o tzv. křesťanských mytologiích. Jednomu z nich se klade do úst tento výrok: „Kopal jsem v Jeruzalémě potají v místě Ježíšova hrobu. Ke svému překvapení jsem tam našel zbytky kostí muže z 1. století naší éry. Důkaz je tedy jasný. Vypravování evangelí o Kristově vzkříšení je mytologie, výraz naděje, nic víc.“ Druzí teologové prý však protestovali: „To není možné!“

„A proč by to nebylo možné?“ – „To by pak Ježíš Kristus skutečně existoval, zatímco je to jenom mytologický výraz lidských ideálů?“

Je to pochopitelně jenom žert. Ale jisté fráze pronikají do obecného povědomí, a někdy si ani dobří křesťané neuvědomují jejich dopad. Tak mě skutečně jeden věřící tvrdil, že prý už dnes moderní exegeté vzkříšení z mrtvých v materiálním smyslu neuznávají, že je to výraz křesťanské naděje. Nemáme možnosti ptát se na víc. Položil jsem mu tedy otázku: Co bylo tedy ve svědectví apoštolů nového? Oni považovali za své hlavní poslání vydat svědectví o tom, že Ježíš vstal z mrtvých. Proč to dělali, proč chodili za to na smrt, když jde jenom o mytologický výraz lidské naděje?

Nebo to má být vyznání víry, že existuje život i po smrti? Ale to hlásají všechna náboženství. Jaký mají pro to důkaz? Jeden z hlavních je tento: Na tomto světě není spravedlnost, opravdu se jí nikdo nedovolá; proto ji zobrazují jako sochu se zavázanýma očima. Není-li spravedlnost v tomto životě, pak musí být alespoň v životě po smrti, na věčnosti. Jiní nejsou tak pesimističtí. Jsou toho názoru, že se život, který vedou, vydržet dá, že je tu sice slzavé údolí, ale že jejich vlastní pláč není nesnesitelný. Ale mají jinou potíž. I když oni by vydrželi tento život, život nevydrží je. Beznadějně utíká, mizí, až zmizí.

Tato myšlenka vyvolala vnitřní krizi u jednoho francouzského neomarxisty. Byl nadšeným teoretikem nových struktur společnosti, nové sociální spravedlnosti. Ale červ pochybností začal hlodat z této strany: Budeme se dívat na předělání společenského systému, bude to stát mnoho obětí.

Ale my zmizíme dřív, než se to všechno povede. A budou pak generace, které přijdou po nás, o naše reformy ještě stát? Nebudou už zastaralé? Život, který mizí, si nezaslouží tolik námahy. Proto ti, kdo chtějí opravdu věřit v život, musí předpokládat, že existuje po smrti život věčný.

Náboženství se tu tedy objevuje jako uspokojivé řešení základního životního problému. Ale je-li opravdu tak uspokojivé, proč mu tolik lidí odporuje? Proč jsou nevěřící? Mají totiž pochybnosti i o věčném životě, který všechna náboženství slibují po smrti. Musí to být život jiný, lepší, než je náš pozemský. Jinak by se všechny dosavadní problémy a všechny těžkosti znovu vrátily. Smrtí tedy vstupujeme do jiného života. Ale jsme s tím opravdu spokojeni? Láká nás ten jiný, lepší život tolik?

Jít do nového, lepšího života znamená jít do neznáma. Jít do neznáma je sice romantika, ale není to naděje. Vzpomínám si na jeden výlet v Alpách. Byl překrásný. Počasí nám přálo, obloha byla bez mráčku. Vystoupili jsme na vysokou horu, a to mnohem dřív, než jsme předpokládali. Úspěch svádá. Rozhodli jsme se, že se vrátíme domů jinou cestou, než tou, co jsme přišli, neznámou. I ta se ukázala malebnou. Ale pak se začne slunce sklánět a bylo potřeba myslet na návrat. Ale cesta se v horách točila nebezpečnými úseky. Všechny pasáže byly nádherné, panoráma kouzelné. Ale my jsme byli čím dál tím nervóznější. Kam nás to zavede? Najednou jeden z našich společníků objevil na kameni turistickou značku. Označovala známou cestu, která vede domů, k místu, kde jsme bydleli. Všichni vykřikli radostí. Tu jsme pochopili, že pravá naděje není ve slibu vidět něco nového, ale v jistotě dostat se zpátky domů.

Je to banální příklad, ale snad poslouží k tomu, abychom si uvědomili, jaký je rozdíl mezi slibem nového lepšího života po smrti, který zaručují světová náboženství, a křesťanským zjevením vzkříšeného Krista. On se totiž po smrti jakoby navrátil domů po nebezpečné cestě údolím stínů a smrti. Vrátil se do života na zemi.

Ale pak se budou opakovat všechny problémy, o kterých jsme mluvili na počátku? Nebude-li ten život jinačí, jsme tam, kde jsme byli. Odpověď na tuto námitku je zase typicky křesťanská. Ježíš se po svém zmrtvýchvstání zjevil apoštolům. Jak ho viděli? Byli si jisti, že je to on, že žije. Měl tedy život jako předtím. Ale přece jenom byl jinší. Prošel zavřenými dveřmi, objevil se a zmizel. Měl tedy jiný život než předtím? Dalo se říci, že jiný, ale vlastně ne jiný. Ten předcházející život získal nové vlastnosti, přemohl všechny slabosti, kterým podléhal dříve. Ukázalo se tedy, že náš dosavadní pozemský život není k zahoezení, že se dá napravit, nebo lépe řečeno, že je schopen dorůst z života časného do života věčného. Smrtí jej tedy neztratíme. Zmrtvýchvstáním nalezneme znovu to, co jsme ztratili, ale najdeme to v plnosti a kráse.

Na univerzitách se dnes objevil nový vědní obor: srovnávací věda náboženská. Někdy se dělá povrchně a svádí k indiferentismu. Studenti pak mají dojem, že jsou si všechna náboženství v podstatě rovná. Ztrácí se víra v církev a v poselství evangelia. Ale mohou a mají se náboženské nauky srovnávat upřímně, ve snaze vidět, co je společné a co není. Dělá-li se to tak, je to velká služba ekumenismu. Objevíme, že je ve vyznáních víry v celém světě opravdu mnoho společných základních prvků. Ale vidí se i rozdíly. A všichni opravdoví odborníci v tomto oboru mohou dosvědčit, že se nauka o zmrtvýchvstání, tak, jak ji známe z evangelia, vyskytuje jenom v křesťanství. Není nikde jinde na světě. Všechna náboženství, jak jsme řekli, slibují jiný život po smrti, zánik země a vstup do nebe. Kristus učí naopak návrat nazpět k tomu, co jsme ztratili, a sestup nebe na zemi. Této novosti si byl dobře vědom už sv. Pavel, když prohlásil radikálně Korintským: „Nevstal-li Kristus z mrtvých, je vaše víra marná“ (1 Kor 15, 17). Pak bychom učili s jistými obměnami jenom to, co říkají jiní. Je tedy správný výraz, který se dnes často slyší, že je totiž nauka o zmrtvýchvstání výrazem křesťanské naděje, ne mytologicky, ale skutečně a v pravdě.

Vzpomínky z pouti do Říma budou pokračovat zase až v příštím čísle FZ.

Májová chvilka poezie

Já dlouho tužil v světě květ,
jenž má mi jednou zavonět –
však nevěděl jsem, kdo to as,
co má mi zjevit tolik krás –
až přišlas ty, má milá,
a v srdci mém rozsvítila –
ten jasný plamen poznání,
jenž mladé srdce omámí –
pak často v tichou chvilenu,
jsem nes ti čistou myšlenku –
a mnohá dobrá hodina,
ta byla tvá – má jediná.

Za čas poželhal nám Bůh
a stala jsi se mojí ženou –
Byl jsem šťastný touto změnou,
i dvě hodné děti jsi mi dala –
dobře si je vychovala,
někdy přišla i horší doba –
objevila se i zloba,
bylo nám však Pánem dáno –
aby vše to bylo překonáno.

Jak plynula léta dále,
dočkali jsme se i vnoučků –
jedné holčičky a třech kloučků,
Bůh byl stále naším rádcem –
Svatá Panna náš přímiluvkyní,
tak to bylo dřív i nyní –
celkem šťastný byl ten život náš,
co nás čeká? Ty to znáš.

(ženě Helence k svátku a naší zlaté svatbě napsal manžel Josef Hořejší nejst. – 18.8.2009)

Zprávy a oznámení

Zádušní mše

Mše sv. za nedávno zesnulou paní Irenu Štrofovou bude sloužena v úterý 27. dubna od 14.00 hod. ve farním kostele ve Starém Rožmitále.

Čtvrteční mše – změna

Z důvodu pracovních povinností pana varhaníka budou slouženy čtvrteční ranní mše sv. s platností od 29. dubna vždy v 8.30 hod.

Mše v domově důchodců

V rožmitálském domově důchodců plánujeme mši sv. na čtvrtek 29. dubna. Začátek je ve 14.30 hod.

Májové pobožnosti

Jak je již krásnou tradicí, modlíme se v květnu po mši sv. vždy ve středu loretánské litanie. Samostatné májové pobožnosti nám pak příjemní nedělní odpoledne. První májová bude hned v sobotu 1. května po mši sv. v městském kostele. Na první nedělní májové ve farním kostele se sejdem v neděli 2. 5. od 17.00 hod.

Sbírka na TV „Noe“

Výtěžek kostelní sbírky z neděle 2. května bude určen na podporu křesťanského vysílání televize Noe.